

породица, Топтани, Вриони, Влори, Делфини, Фрашери и како се још све оне зову, само за повећавање своје домаће власти и вечно глуша и неосетљива за први историјски захтев националне мисли, да се на првом месту радикалним ослобођењем сељака створи људска грађа за грађење нације и државе.

Међутим је мајушна група интелигенције, која је, једина од свих арбанашких слојева, примила у иноземству националну мисао у њеној савременој суштини, дала знака живота, јер по свим својим изјавама томе кругу припада и студент Авни Рустен, који је недавно убио у Паризу најсилнијега и најбогатијега од свих феудалних господара, Есад Пашу Топтанија, као „упропастиоца његове отаџбине“. Али у једној земљи без грађанскога сталежа ти су први националисти и сувише слаби, сувише мало имају у народу чврста корена и сувише великим одстојањем одвојени су од осећања и мишљења маса, а да би могли вршити каква утицаја на њих. С тога се они као зимзелен за храст, припијају уз покрете других народних слојева; кадгод се чује о каквој албанској влади, она се скоро скроз састоји из феудалца и са бруталним само-поуздањем ради на феудалним циљевима, али јој редовно служи као зачин овај или онај националиста, састављајући за европску јавност обманљиве фразе. Али ако се тако звана влада у Тирани одиста слагала са Италијанима, онда изгледа да је она, немајући никакве сile за собом, већином била састављена из таквих убеђених присталица националне мисли, и у једном свету, у којем све скоро стоји главачке, било би најдрскије пребацивање, да феудални